

*І.В. Воронцова, к.п.н.,
викладач вищої категорії
ПКНГ Національного університету
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
О.В. Воронцов, к.т.н., доцент
Національного університету
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»*

ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ МЕТОДИКИ BLENDED-LEARNING У ВИКЛАДАННЯ ГРАФІЧНХ ДИСЦИПЛІН

Якість графічної підготовки здобувачів освіти із використанням технологій Blended-Learning (змішаного навчання) визначається потребою студентів у набутті загальних і фахових компетентностей та здатності бути конкурентоспроможним на ринку праці.

Успішне вивчення тієї чи іншої графічної дисципліни з використанням технології змішаного навчання, в першу чергу, залежить від готовності викладача адаптувати свій підхід до викладу матеріалу, методів викладання та розуміння ролей викладача і студента в освітньому процесі. За таких умов місце викладача в освітньому процесі змінюється, тепер він виконує функції тьютора та фасилітатора [1]. Як тьютор він відповідає за організацію освітнього процесу: створення цілісного курсу, проведення занять, організацію групової й індивідуальної роботи зі студентами та є ключовою фігурою при дистанційному навчанні. Як фасилітатор він стимулює та направляє процес самостійного пошуку інформації та спільної діяльності студентів.

Спираючись на закордонний досвід використання змішаного навчання в освітньому процесі можна виокремити шість моделей змішаного навчання [2] (рис.1).

Рис. 1 Моделі змішаного навчання

Для імплементації методики Blended-Learning викладачі мають володіти такими ключовими компетентностями, як:

– інтеграція технологій – здатність ефективно поєднувати онлайн та офлайн навчання;

– використання даних – здатність використовувати для контролю активності та ефективності навчання студента цифрові інструменти, що

дають можливість управляти прогресом студентів;

- персоналізація – здатність створювати навчальне середовище, яке дозволяє студентам реалізовувати власні цілі, швидкість або метод навчання;

- онлайн-взаємодія – здатність налагодити ефективну онлайн-взаємодію зі студентами та студентів між собою.

Розглянемо як функціонують деякі моделі змішаного навчання під час вивчення дисципліни «Інженерна та комп'ютерна графіка» студентами Полтавського фахового коледжу нафти і газу Національного університету імені Юрія Кондратюка.

Згідно моделі Rotation освітня діяльність поєднує в собі онлайн та офлайн навчання: певна кількість годин у дистанційному форматі, а решта в аудиторії.

Для реалізації освітнього процесу в режимі онлайн використовується Система інтерактивно-дистанційного навчання (СІДН) коледжу, навчальний контент якої, зокрема, дисципліни «Інженерна та комп'ютерна графіка» представлений у вигляді динамічних презентацій PowerPoint, презентацій-алгоритмів з покроковим порядком графічних побудов, ілюстрованих покрокових інструкцій (блок-схем) щодо виконання графічних завдань засобами САПР тощо. Теоретичний матеріал викладається з використанням сервісів для проведення відеоконференцій, зокрема, Zoom та GoogIMeet. Для передачі наочної інформації під час пояснення лекційного матеріалу, використовується безкоштовний інтерактивний сервіс від Google (інтерактивна дошка) – Jamboard, який містить повний набір функцій малювання, а також можливості для управління різними пензлями, розпізнавання рукописного введення тощо.

Контроль за навчальною діяльністю студентів (оцінювання, виконаних графічних робіт, проходження поточного й підсумкового тестового контролю, показниками присутності студентів на дистанційному курсі) здійснюється також за допомогою СІДН.

Під час проведення офлайн-занять нами застосовується методика перевернутого навчання, при якому відбувається трансформація аудиторної (подача нового матеріалу) та самостійної (виконання домашніх завдань) фаз навчання. У такій моделі опанування студентом навчального матеріалу відбувається вдома, а перевірка його розуміння – в аудиторії, де викладач насамперед відповідає на питання, які виникли у студентів під час опрацювання теоретичного або практичного матеріалу. Варто зазначити, що і в такому режимі навчання також всебічно використовується дидактичний супровід, розміщений у СІДН коледжу.

Отже, залучення в освітній процес технологій змішаного навчання дозволяє: адаптувати освітній процес під кожного студента в залежності від його індивідуальних освітніх можливостей, швидкості засвоєння матеріалу; реалізувати мобільність та гнучкість освітнього процесу завдяки вибору різних навчальних середовищ; підвищити навчальну

мотивацію, соціальну активність під час засвоєння нового матеріалу, рефлексію; конструювати студенту власну освітню траєкторію, що передбачає заміну парадигми знань на інтерактивну взаємодію викладача та студента.

Література

1. Хом'юк І.В. Сучасні ролі викладача в освітньому процесі вищої школи в контексті компетентнісного підходу / І.В. Хом'юк // *Формування ключових і предметних компетентностей засобами сучасних освітніх технологій: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції*. – Кривий Ріг: КДПУ, 2019. – С. 213-216.

2. *Технологія змішаного навчання в системі відкритої післядипломної освіти: підручник / за заг. ред. В.В. Олійника, ред. кол.: С.П. Касьян, Л.Л. Ляхоцька, Л.В. Бондаренко; ДВНЗ «Ун-т менедж. освіти»*. – Київ, 2019 – 196 с.

УДК 512. 912

*В.Г. Усенко, д.т.н., доцент,
С.А. Грошева студентка групи 101-А
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»*

ШЛЯХ ІНТЕГРАЦІЇ ВІТЧИЗНЯНИХ КОНЦЕПЦІЙ МІСТОБУДУВАННЯ ДО ЄВРОПЕЙСЬКИХ СТАНДАРТИВ

В сучасній Україні однозначно постає проблема з підходом до будівництва. Пропозиція відстає від попиту. Будується так, як простіше забудовникам, а не жителям. Тому, що першочергову роль відіграє прибуток та звиклість до застарілих шаблонів.

Концепція кварталів в Європі мала допомогти проектувати функціональні й автономні околиці в індустріалізованих містах на початку ХХ століття. Основні засади цієї ідеї: школа в пішохідній доступності від будинку, великі автомобільні дороги розташовані по периметру, без можливості заїжджати у середину району, розташування комерційних закладів так, щоб спершу приваблювати місцевих жителів.

Деякі девелопери переймають прогресивні практики будівництва, але не реалізують їх повністю. В Україні почали запроваджувати квартальну забудову, як на заході, але загороджують територію парканом. Нові житлові комплекси із благоустроєм просто відрізають від міста.

Натомість місто має розвивати середньоповерхову квартальну забудову, коли квартал обмежений самою будівлею, а всередині знаходиться затишний двір. Можна сказати, що він майже приватний для мешканців цього будинку. Це поштовх до розвитку міста, навіть громадянського суспільства, тому що люди цю територію вже відчують як свою.

Квартал, як правило, складається всього з декількох будівель,